

3865 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3866

ligeoverfor Reserfefonden; men forinden jeg gjør dette, skal jeg dog benytte Ordet, der er givet mig, til at fremkomme med en kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, som ikke alene foreligger fra det ærede Medlem for Roeskilde (Hage), men nu ogsaa fra den ærede Ordfører, en Udtalelse, som gik i Retning af at opfordre Finantsministeren til snarest muligt at gjøre Brug af det Middel, Statskassen har til at skaffe sig Penge, ved at udstede Creditbeviser; jeg siger, jeg skal i Anledning af denne Udtalelse dog tillade mig ganske kort, for at det ikke skal staae uimodsaagt, at sige, at jeg ikke for Tiden vil kunne være med til at anbefale denne Udvei, og det ganske ligefrem af den Grund, som den ærede Ordfører selv nævnte, nemlig den, at Reserfefonden for Tiden i Grunden kun meget lidt ligner en virkelig effectiv Reserfefond, og Udstedelsen af Creditbeviser derfor saa at sige er et af de meget faa Midler, vi have til Raadighed, hvorved vi under visse Eventualiteter med Lethed i kort Tid kunne skaffe en temmelig betydelig Sum tilveie. Jeg er fuldstændig enig i, at man overordentlig let ikke alene kan udstede 1 1/2 Million, men endogsaa et ikke lidet større Beløb i Creditbeviser, til den Rente, som blev nævnt, nemlig 1 St. daglig, og faae dem til at circulere saaledes, at de tilsvarende Midler komme saa at sige af sig selv ind i Statkassen; men jeg troer ikke desto mindre, at det vil være urigtigt at gjøre det, saa længe vi ikke have en Reserfefond i en ganske anden Betydning, end vi nu have. Naar jeg imidlertid har sagt, at jeg ønskede at rette et Spørgsmaal til det ærede Finantsudvalg med Hensyn til dets Opfattelse af Ministerens Stilling ligeoverfor Reserfefonden, saa er det, fordi det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ikke aldeles kan undlades ligeoverfor den Skrivelse, som i Udvalgets Betænkning foreligger fra Ministeriet for Thinget om Reserfefondens Bestanddele til forskjellige Tider og de Omsætninger, der ere gjorte under den, og ligeoverfor den Stilling, som Fi-

nantsudvalget har indtaget, nemlig i Grunden ikke at udtale sig det allermindste herom. Det ærede Udvalg indskrænker sig til at sige, at det maa være ønskeligt — og det er vistnok klart, at det hert har Ret — at hele Reserfefondens Forhold undersøges en omfattende Drøftelse; men man har ikke for Tiden troet at burde gjøre det af Hensyn til den Eventualitet, som er antydet. Jeg skal forsaavidt respectere Finantsudvalgets Anskuelse og altsaa aldeles ikke indlade mig paa at opfaae noget som helst almindeligt Spørgsmaal angaaende den fremtidige Ordning af Reserfefonden; men jeg troer dog, at det med Hensyn til nogle af de Omsætninger, der have fundet Sted, er nødvendigt, at man noget mere, end som foreligger, klarer sig det Spørgsmaal, i hvilken Grad Finantsministeren er bemyndiget til at raade over Reserfefonden, og hvorvidt Finantsministeren netop med Hensyn til enkelte af de Handlinger, der ere foretagne, virkelig har havt en fuldstændig formel Berettigelse, og, hvis man mener, at Finantsministeren ikke i enhver Henseende har havt en fuldstændig formel Berettigelse, tillige hvorledes da denne skal gives ham, og om den kan tænkes givet ham derved, at hans Skrivelse er forelagt Thinget i Betænkningen, uden at der i den Anledning enten er stillet noget som helst Forslag eller fremkommet nogen som helst directe Udtalelse. Jeg skal sige, hvorledes jeg opfatter Finantsministerens Bemyndigelse ligeoverfor Reserfefonden. Jeg troer, at Finantsministeren er saavel berettiget som forpligtet til at gjøre alle saadanne Omsætninger paa Reserfefonden, som ere nødvendige for at opfylde de Krav, der stilles til den; altsaa, deels for at skaffe de Contanter tilveie, som Reserfefonden skal udrede, og deels for at skaffe de Papirer tilveie, som skulle amortiseres. I den Henseende troer jeg, at det er Noget, der ligger i Sagens Natur, at der ingen Tvivl kan være om, at Finantsministeren er fuldstændig berettiget til at gjøre alle de Omsætninger, som dertil ud-